

první je splatna 4 měsíce po doručení platebního rozkazu. Doložka, že tento výkaz nedoplatků jest vykonatelný, jest tedy ve zřejmém rozporu s udáním, že jde o dávku z majetku za léta 1924—1926, že tedy jednotlivé splátky ve smyslu zákona jsou dospělými v letech 1924 až 1926, které splátky v roce 1924 dospěly k placení, nedá se však z výkazu toho posouditi a poněvadž soud o povolení exekuce rozhoduje bez předchozího ústního jednání a bez slyšení stran (§§ 3, 55 ex. ř., § 526 c. ř. s., § 95 knih. zák. a §§ 78 a 88 ex. ř.), nemůže tento výkaz býti podkladem pro povolení exekuce k vydobytí celé předepsané dávky, nýbrž mohlo na základě něho žádáno býti jen o zajištění této dávky záznamem práva zástavního.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D u v o d y:

Dovolacímu rekursu lze přisvědčiti pouze v tom, že soudu povolujícímu exekuci nepřísluší, by přezkoumával správnost exekučního titulu, v tomto případě výkazu nedoplatků, vyhotoveného súčtovacím oddělením berní správy, po věcné stránce. Naproti tomu jest soud, jak stížnost sama uznává, nejen oprávněn, nýbrž i povinen přezkoumávati správnost exekučního titulu po stránce formální a nemůže povolit exekuci, když z něho nelze bezpečně zjistiti všechny podmínky, nutné pro povolení exekuce podle §u 7 ex. ř., jmenovitě tedy, že vymáhané plnění jest již splatným. Podle předloženého výkazu nedoplatků pozůstává dlužná částka z dávky z majetku za léta 1924 až 1926, čemuž nutno vzhledem k ustanovení zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n., že dávka z majetku jest sice dávkou jednorázovou, ale platí se ve lhůtách až do pěti let, rozuměti tak, že ve vykázané úhrnkové částce nedoplatků 413.970 Kč jsou zahrnuty nezaplacené lhůty za léta 1924, 1925 a 1926. Ačkoliv lhůty za léta 1925 a 1926 nemohly býti v den 8. října 1924, kdy byl výkaz vyhotoven, ještě splatny, potvrzuje výkaz nedoplatků vykonatelnost, tedy i splatnost celé vykázané úhrnkové částky a odporuje tak sám sobě. Pro tento vnitřní rozpor jest výkaz formálně vadný, i jako exekuční titul dle §u 1 čís. 13 ex. ř., i jako vkladní listina dle §§ 26 a 27 knihovního zákona a nemohla býti na jeho základě povolena navrhovaná exekuce vnuceným vkladem práva zástavního pro celou ve výkazu uvedenou úhrnkovou částku. Jelikož dle §§ 3 a 55 ex. ř., pak §u 95 knih. zák. bylo předběžné vyřízení za účelem opravy vadného výkazu nepřipustné, nezbylo než návrh zamítnouti.

Čís. 4909.

Dožaduje-li se na soudu, u něhož byl vkladní list v úschově, jednak vymáhající věřitel, jemuž byl nárok na vydání vkladního listu k vybrání přikázán, jednak poškozený v trestním řízení, jemuž byl vkladní list trestním rozsudkem přiznán, vydání listu, nemůže soud rozhodovati o sporných nárocích, nýbrž musí rozhodnutí přenechat příslušnému soudu. Jest však oprávněn, by složil sporný vkladní list u exekučního soudu.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1925, R I 288/25.)

Soud první stolice (krajský soud v Ch.) vydal toto usnesení: Dne 23. prosince 1924 podal Dr. S. návrh, by mu byl vydán vkladní lístek Ch-ské spořitelny na základě usnesení okresního soudu v Ch. ze dne 17. prosince 1924, jímž v jeho exekuční věci proti Václavu T-ovi. t. č. v trestní vazbě, povoleno k návrhu vymáhajícího věřitele přikázání ku vybrání usnesením ze dne 9. října 1924 zabaveného nároku, který povinné straně Václavu T-ovi přísluší proti krajskému soudu v Ch. jako trestnímu soudu z důvodu odnětí a uložení částky na vkladní lístek Ch-ské spořitelny, znějící na jméno Václav T., trestní podstata a na 4.885 Kč 40 h ke dni 5. června 1924, u krajského soudu v Ch., jakožto trestního soudu v uschování se nalézajícího, nyní do civilního deposita převedeného k dobytí vykonatelného pohledávání vymáhajícího věřitele Dra S-a, advokáta v Ch. 4.000 Kč za účelem vybrání vymáhané pohledávky výše číselně uvedené proti tomu, že zbytek do soudní úschovy vrátí, po případě, by ona částka byla z vkladního lístku vybrána a jemu vydána. Poněvadž na tento vkladní lístek Ch-ské spořitelny, pokud se týče na vklad v tomto lístku uložený 4.885 Kč 40 h činí sobě nárok také S., vzájemně pojišťovací banka v Praze a poněvadž dle rozhodnutí krajského soudu v Ch. jako trestního soudu ze dne 5. prosince 1924 byl vkladní lístek citovaný předán do civilního deposita a má býti zaslán poštovnímu úřadu šekovému v Praze, stížnost, jež bankou S. v Praze byla podána dle rozhodnutí krajského soudu v Ch. ze dne 13. ledna 1925, byla zamítnuta, vyzývá se S., pojišťovací banka v Praze, aby do 8 dnů od doručení tohoto usnesení se vyjádřila, zda souhlasí s oním návrhem Dra S-a, jako vymáhajícího věřitele, by mu peníze k vybrání byly poskytnuty, jak výše uvedeno. Kdyby tak se nestalo, bude pokládáno po marném uplynutí lhůty za to, že banka S. souhlasí, aby příslušný peníz byl vymáhajícímu věřiteli Dru S-ovi k vybrání povolen. Kdyby banka S. podala vyjádření záporné, bude vkladní lístek zaslán depositnímu šekovému úřadu v Praze. Rekursní soud k rekursu Dra S-a změnil napadené usnesení v ten smysl, že povolil vydání vkladního lístku Dru S-ovi a uložil prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, vydal vkladní lístek Dru S-ovi šetře ustanovení §§ 304, 308 a 312 ex. ř. Důvod y: Jak z obsahu napadeného usnesení a z obsahu exekučních spisů okresního soudu v Ch. zřejmo, byla v exekuční věci Dra Eduarda S-a proti Václavu T-ovi k dobytí vykonatelné pohledávky 4.000 Kč s přísl. povolena usnesením okresního soudu v Ch. ze dne 9. října 1924 exekuce zabavením nároku strany povinné proti krajskému jako trestnímu soudu v Ch. na vydání vkladního lístku a byl tento zabavený nárok usnesením téhož okresního soudu ze dne 17. prosince 1924 k vybrání přikázán. Ačkoli usnesení o zabavení tohoto nároku doručeno bylo krajskému jako trestnímu soudu v Ch. již 11. října 1924 s příkazem, aby tento vkladní lístek straně povinné nevydával, a vysloveno, že doručením této záповědi jest pro vykonatelnou pohledávku strany vymáhající právo zástavní na uvedeném nároku nabyto, přikázal krajský jako porotní soud v Ch. trestním rozsudkem ze dne 18. října 1924, právní moci nabyvším, peněžní hotovost 4.885 Kč 40 h pojišťovací bance S. v Praze na úhradu vyplacené jí pojišťovací premie 86.000 Kč a nařídil usnesením ze dne 13. listopadu 1924 výplatu přikázané hotovosti bance S. Na stížnost Dra Eduarda S-a

bylo toto usnesení usnesením vrchního zemského soudu ze dne 28. listopadu 1924 mocí dohlédacího práva dle §u 15 tr. ř. zrušeno a krajskému soudu v Ch. nařízeno, aby tuto peněžní hotovost dle §u 126 instr. pro trestní soudy do civilního deposita předal a o tom účastníky vyrozuměl, by své soukromoprávní nároky pořadem práva uplatňovati mohli. V důvodech tohoto usnesení bylo vysloveno, že krajský soud, zvěděv z doručeného mu usnesení ze dne 9. října 1924 ještě před vynesením porotního rozsudku, že nárok Václava T-a na vydání této hotovosti byl pro pohledávku Dra Eduarda S-a zabaven a tím že tento k ní nabyl práva zástavního, nebyl již oprávněn hotovost tu bance S. přikazovati a poukaz na vydání vydávati, nýbrž že měl vzhledem k předpisu §u 368 tr. ř. odkázati banku S. na pořad práva soukromého. Nemohla proto banka S., když zástavní právo Dra S-a předcházelo, k hotovosti té práva již nabýti a musela by nárok na vydání uplatňovati pořadem práva. Když tedy kromě Dra Eduarda S-a, jemuž nárok na vydání této hotovosti (vkladního lístku) k vybrání byl přikázán, nikdo jiný práva zástavního zabavením k ní nenabyl a banka S. žalobou na uplatňování svého nároku posud ani nevystoupila, nebylo důvodu k uložení této hotovosti na soudě k ochraně zájmů třetích osob ve smyslu §u 1425 obč. zák. a § 307 ex. ř. a nebylo také překážky, by na základě právoplatného usnesení příkazního vydání zmíněného vkladního lístku Dru S-ovi ve smyslu §u 304, 308 a 312 ex. ř. povoleno nebylo, aniž zapotřebí bylo vyžadovati vyjádření banky S., zdali s navrženým vydáním souhlasí, čili nic.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu banky S. obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

V tomto případě je přesně rozeznávati roli krajského soudu v Ch., u něhož sporný vkladní list dříve jako trestní a nyní jako civilní deposit jest uložen, a okresního soudu v Ch. jako soudu exekučního. Prvý soud má v tomto řízení pouze mimospornou úlohu §u 1425 obč. zák. a jest zároveň poddlužníkem v exekučním řízení, na němž žádá vydání vkladního listu jednak vymáhající věřitel, jemuž nárok na vydání vkladního listu byl k vybrání přikázán, jednak banka S. jako poškozená v řízení trestním na podkladě výroku trestního rozsudku. Je z toho patrné, že první soud ve své nesporné úloze nemůže rozhodnouti o uvedených právech sporných nárocích a nemůže proto rozhodnouti, zda tomu, či onomu žadateli má vkladní list vydati, nýbrž musí rozřešení tohoto sporu ponechat příslušnému soudu. Jemu přísluší však právo, by jako poddlužník složil sporný vkladní list u exekučního soudu dle §§ 307, 325 odstavec druhý a 329 ex. ř. ve prospěch obou naň si nároky činících žadatelův, a tím i otázku vydání jeho převedl na příslušný exekuční soud. Bude proto prvnímu soudu uvážiti, zda není výhodnějším, by sporný vkladní list nebyl zaslán depositnímu šekovému úřadu v Praze, nýbrž složen u soudu exekučního, čímž zbaví erár vši zodpovědnosti (§ 307 ex. ř. a 1425 obč. zák.).

Čís. 4910.

Utvořili-li členové správy akciové společnosti zvláštní syndikát, jenž převzal od společnosti určitý počet nostraakcií, není pro spory z tohoto